

„11 септември” на Британия

Четвъртък, 7 юли 2005, ще бъде помнен по цял свят като ден, в който една серия от бомбени атентати бяха извършени в Британската столица – Лондон. Тези варварски нападения заеха своето място в страниците на историята като оставиха зад себе си десетки жертви и хиляди ранени, предизвикаха една ужасна материална и психологична щета.

Събитията в Лондон бяха определени като “Ислямски терор”, което дълбоко нарани целия Ислямски свят. Проливането на кръвта на невинни хора, жени и деца, чрез такива безмилостни методи обаче не може да бъде обяснено с никакви религиозни думи. Дори изразът “Ислямски терор” създава тежка скръб в сърцата на искрените вярващи и стоварва вината върху едно общество наброяващо повече от 1 милиарда човека.

Събитията нямат никаква връзка с истинският Ислям, който е повелен от Бог в Корана. В истинският Ислям няма място за понятието терор. Насилието не е позволено в нито една от Божиите религии. Когато погледнем към Корана, единственият източник на Исляма, и към приложенията на всички Мюсюлмански владетели из световната история, на чело с Пророкът Мохамед (Бог да го благослови и с мир да го дари), то ние ясно ще видим истинността на това.

Тероризмът е ужасна чума, която е заразила света от стотици години. Въпреки че терористичните актове се различават в различните страни, всички терористични организации вземат под прицел безпомощните граждани и изпращат посланията си, използвайки тези хора.

По време на терористично нападение в Оклахома, САЩ, били зверски убити 167 човека, от които 19 деца.

Един фанатичен Евреин, който открил огън срещу молещи се в една джамия Мюсюлмани в Палестина, предизвикал смъртта на 29 човека.

В Индия, в продължение на дълги години, хиляди хора са загубили живота си при нападения извършени срещу Мюсюлмани.

Във Франция, Испания, Филипините, Япония и Ирландия са били осъществявани години наред както големи, така и по-малки терористични атентати.

Можем да продължим с примерите. Но светът видя истинското лице на тероризма през 2001 г. В резултат на нападенията, осъществени срещу двата огромни града на САЩ, които станаха причина за смъртта и нараняването на хиляди хора, понятието “тероризъм” започна да се обсъжда отново. Това е така, защото нападенията бяха извършени неочаквано, по напълно непредвиден начин, и то срещу държава, която е смятана за единствената суперсила в света. Терористичното нападение създаде една обстановка на страх и паника в целия свят, а и най-вече в Америка.

След тези нападения САЩ предприе сериозна борба срещу тероризма. В процеса на тази борба много държави се присъединиха към Америка и я подкрепиха. Серията от бомбени атентати в Истанбул, точно в период, когато се счита, че терористичните сили са взети под контрол, още веднъж припомни на хората тъмното лице на тероризма: първо синагогите, след това британското консулство и най-накрая сградата на главното управление на банка HSBC ...

На 15ти ноември 2004 съботната молитва, която се провежда в продължение на векове, бе прекъсната от бомбена експлозия. При експлозията в синагогите Нева Шалом в Бейоглу Куледиби и Бет Израел в Шишли загинаха двадесет и четирима човека и 300 бяха ранени. При експлозиите при британското консулство и сградата на HSBC имаше десетки пъти повече жертви и хиляди ранени. По телевизионните ни екрани започнаха да се излъчват кадри, подобни на тези след нападението от 11 септември. Разрушени сгради, хора, изпаднали в паника, обгорени превозни средства, трупове, лежащи по улиците ...

След събитията в Истанбул терорът започна да удря Европа. Първата цел бе Испания, която е гостоприемствала на Мюсюлманите в продължение на хиляди години. Бомбите, които избухнаха в трите големи гари в Мадрид, станаха причина за смъртта на 199 човека и за нараняването на още 1,247 човека. Това, което остана след това терористично нападение, бяха безжизнени тела, ранени и страх, гняв и омраза, които поставиха всички Мюсюлмани от Европа под обвинение...

И сега бомбите, които избухнаха в лондонското метро и автобусите – двете средства за обществен транспорт, един град изпълнен с мъртви и ранени... Това, което искаме да подчертаем в тази статия, е че Ислямът се противопоставя на терористичните атентати и убиването на невинни хора. Ислямът осъжда сурово всички форми на терористични нападения. Според Корана да убиваш невинни хора е огромен грях и всеки, който го направи, в отвъдния си живот ще бъде наказан с жестоко страдание:

„... който убие човек не за човек или заради покварата му по земята, той сякаш е убил всички хора. А който спаси човек, той сякаш е спасил всички хора. Дойдоха при тях Нашите пратеници с ясните знаци. После мнозина от тях подир това престъпваха на земята.” (Коран, 5:32)

Както виждаме в горния аят, да убиеш един невинен човек е равнозначно на това да убиеш цялото човечество! В един друг аят значението, което се придава на човешкия живот, е изразено по следния начин:

„И които не зоват друг бог заедно с Аллах, и не отнемат живот Аллах е възбранил това, освен по право, и не прелюбодействат. А който върши това, ще срещне възмездие.” (Коран, 25:68)

Никой Мюсюлманин, който вярва искрено в Бог, който съвестно спазва Неговите айяти и се страхува от едно вечно страдание в отвъдния живот, не ще нарани нито един друг човек. Той знае, че Бог е притежателят на безграничната справедливост и че той непременно ще получи равностойността на деянията си. В един от хадисите си Пророкът Мохамед (с.а.с.) е изброил хората, от които Бог няма да е доволен

***"Тези, които постъпват жестоко и несправедливо по свещените земи, тези, които бленува за обичаите на невежите и тези, които неоправдано проливат човешка кръв."* (Бухари, Рудани, Голям сборник с хадиси Джем'ул-феваид, том 5, No: 9704, стр.324)**

Терорът ще изчезне, когато хората започнат да живеят според моралните ценности на Исляма

В Корана (32:9) Бог, който е сътворил човека, ни разкрива, че Той му е вдъхнал от Своя дух и го е сторил наследник на земята (Коран, 6:165). Една от най-съществените разлики между човека и животните е, че човек е сътворен както със земни желания, така и със съзнание. Всеки човек притежава желания, които го подтикваат към злини, и съзнание, което го насърчава да ги избягва. Наред с вдъхновените от съвестта прекрасни качества като любов, саможертва, състрадание, скромност, привързаност, честност, лоялност и любезност, човек притежава и пагубни и нежелани наклонности, които произлизат от неговите земни желания. Вярващият обаче благодарение на своята съвест може да различи правилното от неправилното и винаги избира това, което е нравствено добро. Силна вяра и страх от Бог, вяра в Отвъдното, огромен страх от вечните мъчения на ада и копнеж към Рая винаги задържат изкушенията от неговите земни желания на разстояние. Така че той винаги се отнася добре към хората, лесно прощава, отвръща на злонамереността с добро, помага на изпадналите в нужда и проявява състрадание, обич, привързаност и толерантност.

От друга страна, терористите са хора, които се подчиняват на своите земни желания, вместо на съвестта си, и са способни да извършват всякакъв вид злодеяния. Те се превръщат в лишени от обич, агресивни хора, които много лесно могат да нараняват останалите без ни най-малко угризение на съвестта. Те не изпитват страх от Господа, не познават и не прилагат истинския религиозен морал. Именно поради тази причина нищо не би ги спряло да извършват престъпления.

Съществуващите в обществото правила могат да възпират хората от лошо поведение и престъпления само до известна степен. Благодарение на своите сили за сигурност държавата би могла да осигури частична защита по улиците и публичните места, да осигури обществен ред и благодарение на една авторитетна правна система би могло да се предприемат необходимите мерки за намаляване процента

на престъпността. Но тъй като е невъзможно всеки гражданин да бъде контролиран 24 часа, то именно тук влиза в действие съвестта на човека. Човек, който не се вслушва в гласа на своята съвест, може лесно, когато остане сам или с хора, мислещи като него, да се устреми към престъпление. Ето така се появява един обществен модел, който се състои от хора, прибягващи към лъжи, когато е необходимо, които не се притесняват от получаване на несправедливи печалби и не се чувстват неудобно от това да потъпкват безпомощните. Ясно е, че физическите предпазни мерки и действия няма да дадат никакъв резултат в едно общество, което няма страх от Бог и е загубило всичките си морални ценности. От друга страна, религиозните морални ценности напътват човека да се въздържа от злини, дори той да е сам, дори и никой да не го накаже за злите му деяния. Очевидно е, че човек, който знае, че ще бъде извикан за равностметка за всяко едно свое действие, всяко едно решение и казана дума пред Бог, и че ще получи най-подходящата им равностойност в отвъдния си живот, напълно ще избягва да извършва злини.

В едно общество, в което хората са се научили по своя воля да се въздържат от злото, не е възможно терористичните организации да намерят поле за изява. Защото в общество, в което преобладава религиозният морал, проблемите, които предизвикват появата на организации, подкрепящи прилагането на насилие, ще изчезнат. Ако цялото общество притежава възвишени добродетели като почтеност, самопожертвование, любов и справедливост, то там няма да има място за бедност, неравномерно разпределение на богатата, несправедливост, угнетяване на слабите или ограничаване на свободата. Точно обратно, ще възникне социален ред, който ще посрещне потребностите на нуждаещите се; където богатите закрилят бедните и силните – слабите; където всеки би могъл да се радва на най-доброто здравно обслужване, обучение и транспортна система. Там толерантността и разбирателството ще доминират при взаимоотношенията между различните етнически групи, религии и култури.

Ето защо добрите нрави са ключът към решаването на множество социални проблеми. Източникът на тези нрави, от своя страна, е Коранът, който Бог е низпослал като пътеводител за човечеството.

Не трябва да се забравя, че докато не бъдат предприети необходимите мерки, докато не бъдат приложени радикални решения, 21ви век ще продължава да бъде период на терор и насилие, така както беше 20ти век. Домовете на невинни хора ще бъдат бомбардирани, жени и деца ще бъдат убивани жестоко. Поради тази причина идеологическата борба срещу тероризма трябва да започне много бързо и обхващайки много широки маси. Тази борба трябва да бъде проведена на ниво идеи – между хората, които вярват в истинския религиозен морал, които са любящи, милостиви, състрадателни и съзнателни хора; и тези, които черпят своята сила от невежеството, високомерието и жестокостта. В един аят Господ задава въпроса: ***“Имаше ли сред поколенията преди вас праведни, възбращащи развалата по земята, освен малцината от тях, които спасихме?”*** (Коран, 11:16). Вярващите трябва да притежават добродетелта, която Бог ни е разкрил в горния аят. Докато тероризмът се надява да постигне своите цели посредством насилие, вярващите трябва да знаят, че истинският успех може да бъде постигнат единствено придържайки се здраво към Божията религия и действайки според нея. Ако Евреи, Християни и Мюсюлмани се обединят в тази борба, взаимно уважавайки своите вярвания и идеи, то с Божие позволение, те ще се радват на огромен успех. Това е Божието обещание към всички Негови верни раби, което непременно ще се сбъдне.

Именно в този момент върху истинските вярващи пада една огромна отговорност, без значение каква е тяхната религия. Евреите не трябва да пренебрегват думите от Стария завет, които призовават човечеството към мир и толерантност, и трябва да призоват всички останали Евреи да се противопоставят на тероризма – включително и на държавния тероризъм, осъществяван от Израел в окупираните територии. По същия начин Християните трябва да призоват всички останали Християни, които приемат за свой пътеводител морала, който Бог харесва най-много. Човек не трябва да забравя, че тероризмът възниква от наличието на погрешни идеи и поради тази причина основната борба срещу тероризма трябва да бъде на ниво идеи. Вярващите трябва да обяснят, че тези идеи са погрешни както от гледна точка на тяхната теория, така и на практика. Нито една идея не може да получи надмощие посредством насилие, потисничество и жестокост; деспотизмът никога няма да възтържествува.

Терористичната идеология е изградена върху гнили основи, които могат лесно да бъдат разрушени посредством провеждането на подходяща образователна кампания. Искрените вярващи от всички части на света трябва да помогнат за слагане край на невежеството, което поражда тероризма, като

търсят решения, пишат книги и статии, популяризират образователни прояви и разпространяват своето собствено културно наследство. Разпространяването по цял свят на идеите за толерантност, мир и сигурност, така както е заповядал Господ, ще принуди тероризма завинаги да изчезне от страниците на историята. Недопустимо е да се приема една пораженска, песимистична позиция пред лицето на тероризма. Нашата надежда е тези страдания да не се повторят и да бъдат взети необходимите мерки за това.

Нека Бог да благослови всички, които са загинали в тези ужасни нападения, и да дари със здраве ранените. Нашите най-искрени съболезнования към цялото човечество. (За подробна информация, моля посетете **Ислямът порицава тероризмът и Терорът се унищожава с обич** от Харун Яхя)

<https://www.harunyahya.info/bg/statii/11-septemvri-na-britaniya>